

ærede Medlem fra Bornholm spørger, hvem vi beskytte. Jeg vil da dertil sige, at jeg ikke tror, at det er nogen rigtig Politikk at ville fremme et Arbejde, der ikke betaler sig; jeg tror ikke, at det er rigtigt at give Husmændene Penge for at øse Vand i et Kar uden Bund, saa at Vandet løber ud igjen, jeg tror, at man skal støtte det Arbejde — den Handel, den Næring, det Erhverv — der i og for sig giver Udbytte, men ikke det Erhverv, der drives med Tab. I mine Dine er der ikke nogen stærkere anbefaling for Loven end flere af de Udtalelser, jeg har hørt af dem, der tale imod Loven, og som ville forsvare, at der ingen Afgift skal ydes; de sige: saa vil Dyrkingen blive uøkonomisk, saa vil der være Tab forbundet dermed; men naar Dyrkingen er i den Grad uønsket, saa vil den være Tab forbundet dermed; ikke vil betale sig, hvorfor saa i al Verden anbefale Folk at gaa ind paa en saadan Dyrkningsmaade? Jeg paaflønner og lægger særdeles Vægt paa, at vore Husmænds Dyrkning af Smaalodder skrider fremad, jeg tror, at der er uendelig Meget at gjøre i den Retning, og jeg har med Glæde stemt for de 10,000 Rd., som blende foreslaaede af det ærede Medlem for Bornholm det er et lille Skridt til Hjælp; men jeg tror, at fordi der er noget Godt at gjøre i den Retning, vi dog vel skulle vogte os for at lære Husmændene en Dyrkning, som maa medføre Tab fra hele Samfundets Standpunkt. Det ærede Medlem for Aarhus sagde, at det ikke skulde være et Statsformaal at tvinge Folk til, hvorledes de skulde behandle deres Jord; men jeg tror endnu mindre, at det er Statens Formaal ved Statens Foranstaltninger — det er jo dog Staten, der lægger Told paa — at bringe Folk til en Dyrkning, som i og for sig ikke kan betale sig, men giver rent og stort Tab. Naar der er nogen Tvivl herom, saa set, vi ophevede Tolden, ophevede denne Statsforanstaltning, saa er det forud givet, at saa kunne Folk ikke dyrke Tobak. (Mørk. Det er ikke givet!). So, jeg ser ikke rettere. Det ærede Medlem har selv udviklet — hvis jeg ikke aldeles misforstod ham — at naar der lægges en tilsvarende Afgift paa den indenlandske Dyrkning som paa Produktet fra Udlandet, saa vil hele Nettoprofiten gaa bort; men det er da klart, at naar de indenlandske Producenter paa anden Maade stilles lige med Udlandet, vil ogsaa Nettoprofiten gaa bort; jeg kan i det Mindste ikke se Andet. Det forekommer mig, at naar ærede Medlemmer — hvad jeg saa fuldstændig billiger og kun kan tilraade — agte at fremme for det For-

slag, vi nys behandlede, saa maa ganske den samme Betragtning, som har ledet dem dertil, ogsaa tale for, at de stemme for det Forslag, der her foreligger. Skulde dette Forslag have nogen Feil, saa er det i mine Dine den, at jeg tror, det paa ingen Maade har sat Afgiften højt nok. (Indsigelse.) Ja, ærede Medlemmer maa ikke tro, at min Anskuelse er saa helt greben ud af Lusten. Motiverne sige, at Udbyttet af den indenlandske Tobaksdyrkning høist kan anslaaes til 1600 Rd. paa 1 Tønde Land, men at man kun vil regne 1440 Rd. pr. Tønde Land; men dette Udbytte er sat noget vel lavt. Der er en Tobaksfabrikant med gode Forbindelser, som har skaffet mig Oplysninger om, hvad Gjennemsnittet er i andre Lande, hvor Dyrkingen drives. I Pfalz er pr. preussisk Morgen — saa vidt jeg husker, er det jo $\frac{1}{3}$ Tønder Land — Udbyttet gjennemsnitlig 1600 Rd. — og jeg skal bemærke, at man af Forsigtighed har sat Gjennemsnittet noget lavt — og i Holland 1200 Rd. Gjennemsnitsudbyttet for 1 Tønde Land skulde herefter hos os være 2700 Rd. for en Td. Land, altsaa betydelig høiere, end der her er regnet. Endelig skal jeg ikke negte, at jeg synes, man ikke burde være bleven staaende ved 1 Skjeppe Land. Hvis man endelig vil give Begunstigelse i denne Henseende, saa lad de Husmænd, som nu en Gang ere komne ind paa at dyrke 1 Skjeppe Land, blive ved; men det forekommer mig ikke, at der er Grund til særlig at anbefale i Almindelighed at indføre Dyrkning af 1 Skjeppe Land, lige saa lidt som man ønsker Dyrkning af et større Areal. Det er ikke nogen særlig Byrde, der skal lægges paa et enkelt Punkt, men det er simpelthen en tilsvarende Afgift, som Staten øvrigt tager, der skal lægges paa her, for at ikke disse Frembringelser skulle nyde godt paa hele Samfundets Bekostning. Naar det ærede Medlem sagde, at saa skulde vi hellere helt forbyde det, da det faktisk vilde blive det Samme som et Forbud, saa forekommer det mig dog at være en mere human Fremgangsmaade at paalægge en Skat end at forbyde det helt; men i Dvrigt skal jeg slutte mig til hans Ønske om, at Folk, naar Dyrkingen ikke betaler sig, høre op med den. Jeg tror i Dvrigt, at det ærede Medlem overdrov, hvad han her gjorde gjældende. Grunden til, at jeg slutter dette, er, at der, saa vidt jeg veed, i det Mindste tidligere er udført ikke ubetydelige Kvantiteter Tobak fra Sverig. Naar Sverig er i Stand til ikke alene at dyrke Tobak, men ogsaa at udføre det, saaledes uden nogen Begunstigelse, saa forekommer det mig, at